

Nr 516.

Av herr **Pettersson** i Norregård m. fl. i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 225, angående särskilda övergångsförmåner åt långtidsinkallad beredskapspersonal;

I proposition nr 225 till årets riksdag har chefen för försvarsdepartementet framlagt förslag om särskilda övergångsförmåner åt långtidsinkallad beredskapspersonal. Avsikten med dessa förmåner är att underlätta möjligheterna för den långtidsinkallade personalen att då beredskapen upphör återgå till civil verksamhet. Förmånerna ha föreslagits utgå i form av värnpliktslån, avvecklingsersättning eller yrkesutbildning i kombination med avvecklingsersättning.

Beträffande avvecklingsersättningen skall denna utgå efter vissa grunder under högst sex månader. Departementschefen har i enlighet med tillkallade sakkunniga förordat, att ersättningen fastställs till olika belopp inom tre olika dyrortsgrupper. Avvecklingspremien skall sålunda utgå med högst 400 kr. i ortsgrupp I, med 450 kr. i ortsgrupp II och 500 kr. i ortsgrupp III enligt gällande ortsinde-ling för folkpensioneringen. Placeringen i ortsgrupp bestämmas av vederbörandes senaste mantalsskrivningsort.

Dyrortsgraderingen av avvecklingsersättningen motiveras med att de inkallades månadslön och familjebidrag äro dyrortsgrupperade. Om avvecklingspremien maximerades vid ett och samma belopp skulle detta enligt departementschefens uppfattning innebära vissa olägenheter. Det står dock fast att den orättvisa, som graderingen efter s. k. dyrort av månadslön och familjebidrag innebär gentemot olika kategorier inkallade, icke utgör någon orsak att överföra denna orättvisa till avvecklingspremierna. Fastmer borde det vara angeläget att eliminera rådande orättvisor och utbetala lika stor ersättning för samma prestation. Motionärerna anse för sin del att avvecklingspremien bör fastställas att utgå med ett och samma högsta belopp i hela riket, exempelvis 450 kr. eller med det belopp, som föreslagits utgå i ortsgrupp II. Statsverkets kostnader torde härigenom förhållandevis bli oförändrade i förhållande till Kungl. Maj:ts förslag.

Fastställande av avvecklingsersättningen med olika stora belopp i tre ortsgupper kommer även att stöta på åtskilliga praktiska svårigheter. Man torde ha anledning att vänta en bestämd strävan hos de inkallade att mantalsskriva sig på högre dyrorter för att komma i åtnjutande av den högre avvecklingspremien. Vidare är det ingalunda säkert att den inkallade efter tjänstgöringens slut kommer att bosätta sig just på mantalsskrivningsorten; utsikterna att erhålla arbete kunna vara större på andra platser. Det är uppenbart att

betydande olägenheter kunna uppstå genom att ersättningspremierna äro dyrortsgraderade. Enligt föreliggande förslag äro intervallen mellan olika ortsgupper 50 kr., då avvecklingsersättningen utgår med maximibeloppet. Men däremot finnes ingen antydan om hur stor intervallen eller avståndet mellan ortsgupperna skall vara, när premierna utgå med lägre belopp än maximibeloppen. Även ur den synpunkten synes det rimligt att bestämma avvecklingsersättningen åt den långtidsinkallade beredskapspersonalen till ett och samma belopp, oberoende av mantalsskrivningsort.

Med anledning av vad vi ovan anfört få vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 225 målte fastställa avvecklingsersättningens maximibelopp åt långtidsinkallad beredskapspersonal till 450 kr. i alla ortsgupper.

Stockholm den 21 mars 1945.

J. V. Pettersson
i Norregård.

Gustaf Svensson
i Vä.

Victor J. Mattsson.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

Ivar Pettersson
i Rosta.

Harald Johnsson
i Skoglösa.

Nils G. Hansson
i Skegrie.

Per Svensson
i Stenkyrka.
